

GROBOVI - ZRAVNANI Z
ZEMLJO - NIKDAR
POZABLJENI

Cas hiti. Tako naglo, da se tega niti ne zavedamo in marsikaj gre v pozabo. Tudi bolečine, solze, trpljenje. Pravijo, da čas časi rane. Prav je tako, sicer bi bilo prehudo na svetu.

Od časa do časa spomin obstane. Zapiči se kot magnet v dogodek in skoro nemogoče je, da bi tok časa, razvoj dogodkov in historija menjav izbrisala pojme, ki se nizaajo pred duhovnimi očmi. Zgodovina gre svojo pot, mi ljudje pozabljamo marsikaj; a so dogodki, ki so vedno sveži, vedno boleči, trpki, pa tudi, če gledamo skozi prizmo večnosti — lepi, veličastni!

Junij 1945... Vetrinjsko polje je izgubilo svoj dehteči cvet. Majnik je bil, mesec Marije, Kraljice Slovencev. Obnemela je pesem v cerkvi Marije Zmagovalke na Vetrinjskem polju. Tami, kjer so nekoč slovenski menihi peli hvalnice Materi božji. Pesem se je izpremenila čez noč v turbni Miserere... Slovenska protikomunistična vojska, cvet domovine je bila izdana. Zvestno izdana od onih, ki so proglašali demokracijo za svoj program. Zgodovinar bo imel priliko pisati o tem izdajstvu, ki se je pričelo v Teheranu in za katero nosijo odgovornost pred zgodovino in Večnim Sodnikom Churchill, Roosevelt, Stalin. Hladnokrvno, kot da gre za nepomembne lutke na šahovski deski, ne za živa bitja, so podpisali pogodbo. Priznali so Tita in vse, kar je pozneje sledilo. Nič ne bo mogel tega zatajiti pred zgodovino. In če bi kdaj kazil zgodovino, bo Večni Sodnik tisti, ki bo sodil.

Sli so slovenski fantje in moške v smrt. Niso pričakovali milosti. Poznali so kvnike in lajnjevce. Umrl so v zavesti, da so izpolnili svojo od Boga in naroda jim naloženo dolžnost. Slovenski narod ima od takrat tisoče in tisoče s krvjo Jagneta zaznamovanih ...

Bog ve, kje so njihovi grobovi. Skupno s Slovenci so bili poklani kot divje zveri še Hrvati. Hrvatska protikomunistična vojska. Sedaj objavljajo, kje v Sloveniji so njihovi množični grobovi. Slovenija je množični grob protikomunističnih borcev. In ti borci, naša duševna elita so sodniki onih, ki so jih vede ali nevede izdali in onih, ki so jim bili rabljji.

Pozabljeni so grobovi. Ni lučke na njih, morda le divja cvetka poganja iz njih krvi in pepela. Veter jim poje večno uspavanko in pohlevni deček, včasih tudi naliv z gremom in bliskom krop njih pozabljenih grobove z rost usmiljenja, ki ga niso našli pri rdečih rabljjih.

Grobovi so izravnani z zemljo. Oblastniki menijo, da so pozabljeni in za vedno izbrisani iz spomina. Motijo se! Duh je, ki oživlja. Ideja je ki preživlja tirane in jim da mesto tam, kamor spada jo. Zrtve, ki so bile doprinešene ne bodo pozabljene, če tudi nihče ne ve, kje je grob tega ali onega junaka. Ni važno, da je grob za obletnico okinčan, da je tam lučka in cvetje, važno je, da ideja, za katero so padli, živi. In ta ideja bo nekoč obrodila sad. Korist od tega bo imela vsa Slovenija. Svobodna Slovenija.

Mir in pokoj Vam, bratje, kjer koli ste našli zadnji domek. Vaš duh živi med Slovenci doma in v tujini in budi k življenju nove borbe za svobodo, pravico, ljubezen. Vaša žrtev, krvava žrtev je seme, v to trdno verujemo za lepše dni slovenstva v — svobodni slovenski državi. Tako je in drugače biti ne more!

DRŽAVA IN NARODNOST

Naraščajoča povezanost sveta postaja iz dneva v dan bolj otipljiva tudi povprečnemu zemljanu, ne samo znanstvenikom in politikom. V njej pa se razvijata dve silnici, ki si nasprotujeta. Na eni strani je postal ideal popolno ma neodvisna država, ki pa je da nes nedosegljiv ideal celo za državne velikane kot so Združena država, Sovjetska zveza in druge Evropa je pokazala po drug svetovni vojni ne samo voljo marveč tudi pot do praktičnega sodelovanja na gospodarskem in delno tudi na političnem polju, k seveda ne more več uporabljati pojmov državne suverenosti v pomenu, kakor jih je formuliral individualistična socialna filozofija devetnajstega stoletja in kakor jih še vedno najdemo v jeziku pravnikov. Na drugi strani pa je vedno tesnejša povezanost države zlasti z vzgojo in gospodarstvom odprla nove možnosti, da v večnarodnih državah narod ki ima več vpliva na državne usotanje, širi svoj vpliv na pripadnike drugih narodnosti in jih razaroduje. Ze to dejstvo samo po sebi izziva gibanja, ki hočejo priboriti državno samostojnost vsaj v danes možni obliki vsakemu narodu.

Teoretično bi bilo seveda najboljši, če bi imel vsak narod, ki polaga dovolj važnosti na ohranitev lastne individualnosti, tudi svojo lastno državo, ki pa bi morala seveda v naši dobi sodelovati z drugimi tako na gospodarskem kot tudi na političnem področju. Praktično je seveda mnogo ovir, ki tako teoretično najboljšo rešitev onemogočajo. Toda s pametjo in dobro volje je mogoče doseči zadovoljivo rešitev tudi v državah z več narodi, kjer je težišče kulturne dejavnosti prenešeno od osrednjih državnih organov na krajevne in kjer vse skupine spoštujejo narodnostno nevtralnost državnega aparata ter ga ne skušajo zlorabiti v korist svoje skupine. Da to ni lahka naloga, priča zgodovina nasledstvenih držav avstro-ogrske monarhije.

V Kanadi se je debata o razmerju med različnimi narodnostnimi skupinami počivila po zaslugi nekaterih ekstremistov v pretežno francosko govoreči provinci Quebec in po zaslišanju komisije o dveh kulturah, ki zaslišujejo poedince in skupine po vseh večjih krajih Kanade.

Mnogo težav povzročata neopredeljena terminologija. Na eni strani imajo Francozi isto besedo za narodnost kot za državnost, ločim enačijo Angleži z nacionalnostjo predvsem pripadnost do očni državi in uporabljajo za narodnost pojem etnične skupine

Tudi s pojmom kulture ni nič ooljše. Komisija, ki preučuje kanadski "biculturalism" — dvojnjo kulturo, očitno enači kulturo z jezikom, kar pa je samo del kulture. Družboslovci opredeljujejo kulturo na kratko kot "priučeni način obnašanja." V tem pomenu pa opažamo zlasti zadnja desetletja vedno večje izenačevanje ljudi v Kanadi, ki ga določa meščanski način življenja. Med tem ko je 1. 1901 ljudsko štetje naštet samo eno tretjino prebivalcev v mestih in večjih naseljih ter dve tretjini na deželi, se je razmerje v 60 letih povsem spremenilo: po podatkih ljudskega štetja 1. 1961 živi dve tretjini prebivalstva v mestih in večjih naseljih in samo ena tretjina na podeželju. Pa še od te tretjine jih približno dve tretjini sicer živi na podeželju, toda zaposleni so v mestih in industrijskih središčih. Tudi Quebec se hitro spreminja iz pretče-

no podeželske pokrajine v industrializirano družbo — prav zadnje čase so oznanili, da bo več velikih podjetij odprlo nove tovarne v tej provinci — in mnoge različne načine življenja z ostalo Kanado hitro izginjajo.

Ministerksi predsednik Lester B. Pearson je pred kratkim izjavil v Torontu, da hoče povdarek na dveh kulturah samo izraziti, da je Kanada zgodovinsko nastala po pogodbi dveh narodnostnih skupin, da pomeni samo priznanje obeh skupin kot "ustanovnih" skupin. Prav dobra pa je zastavila vprašanje neka pridaničca Indijancev, ali ne bi bilo bolj pravilno govoriti o "ustanovnih narodih" v Kanadi o Indijancih in Eskimih.

Neštevilne debate, mnogo vroče krvi in ostrih člankov dokazujejo, da je vprašanje vsekakor zelo zapleteno in da nikakor ne gre samo za določitev razmerja med angleško in francosko govorečimi Kanadčani, kot se to splošno domneva.

Zaradi zapletenosti vprašanja ter pomešanosti prebivalstva je gotovo, da ne bo mogoče najti vse zadovoljujoče rešitve. Iskane rešitve, ki bo trajalo še leta in leta, naj bi šlo predvsem v smeri, da se federalna vlada in tudi province kar se da malo enačijo z odločitvami glede jezika. Federalna vlada naj izraža dvojezični značaj kot doslej, ker predstavljata obe skupini znatno večino. Angleščina in francoščina naj bosta priznana kot uradna jezika tudi v provincah. Vsekakor je anomalija, da priznava ustava enakopravnost angleščine in francščine, v Ontariju pa so člani francoskih hranilnic in posojilnic (Caisse populaire) prisiljeni pisati svoje sejne zapisnike v angleščini, čeprav govore vsi člani in odborniki francosko.

V poedinih provincah, kjer predstavljajo druge narodnostne skupine znatno večino naj imajo tudi te pravico, da dobijo javno praznanje s tem, da je bodisi za celotno provinco ali za določena okrožja tudi ta jezik uradno priznan in ga smejo ljudje uporabljati v uradih (n. pr. nemščina, ukrajinsčina, itd.). Te skupine naj imajo v tako določenih delih tudi pravico do javnih in zasebnih šol, v katerih ne bodo ti jeziki zgolj ozvezni predmeti, marveč tudi učni jezik za nekaj predmetov. Ostale narodnostne skupine, ki ne predstavljajo znatne manjšine, naj bodo deležne pomoči pri svojih prizadevanjih za gojitev svojega jezika (n. pr. brezplačno rabo šolskih poslopij ob večerih in sobotah, kadar ni rednega pouka).

Vzporedno z veliko strpnostjo in pripravljenostjo priznati ne samo obstoj raznolikosti, marveč videti v tej mnogoličnosti posebno vrednoto ter skušati razumeti druge skupine, je treba gojiti zavest kanadske državne enotnosti. Vsekakor je hvalevredno prizadevanje vlade, da dobi Kanada končno le že svojo zastavo in himno. Enotno državljanstvo in svoboda, kolikor je to le mogoče, v rabi jezika in drugih značilnosti poedinih narodnostnih skupin bosta z dobro voljo ter medsebojnim razumevanjem našli rešitev, ki verjetno ne bo vedno v vsakem oziru zadovoljiva za vsakogar, toda bo zadostna podlaga za mirno sožitje in za razvoj poedincev ter skupin v skupni državi.

Celjan

Ministerksi predsednik g. Lester Pearson sprejema "slovenski pušlec" za gospo Pearsonovo za materinski dan iz rok gđ. Miriam Cekuta in g. Jožeta Kodriča na dan "Freedom Festivala" v Torontu, na katerem je slovenska plesna skupina "Nagelj" dobila drugo nagrado pri štiridnevnem tekmovanju v velikem "O'Keefe Centru".

Naše sožalje bratom Hrvatom
ob smrti njihovega voditelja

† DR. VLADKA MAČEKA,

ki je nenandoma umrl
15. maja 1964. v 85. letu starosti.
VEČNA MU SLAVA!
Pokopali so ga v Washingtonu

Glavni odbor in svet slovenskega državnega gibanja
Uredništvo in uprava "S.D."

Indijanka — kanadska
"Mati leta 1964"

Ga. Gus Gottfirdson iz Britske Kolumbije je stara 46 let, mati 12 otrok, ki ima 8 vnukov ter je tudi krušna mati petim osirotelim fantom. Poleg opravil, ki jih ima kot mati in žena (njen mož ima posestvo, na katerem redi govedo) je bila prva predsednica Katoliške ženske zveze, ko se je ustanovila in je še vedna delavna v organizaciji. Obenem je manager športnega kluba (soft ball) v Kamlooppu, skrbi za zaposlitev indijanskih dijakov, ki iščejo zaposlitev, ter uči kamloopske plemenske plese. Letošnje leto ji je prineslo polno priznanje za njeno delo v korist drugih. Februarja so jo izvolili za "dobro državljanko" Kamlooppa, v aprilu ba "Mati Britske Kolumbije za 1. 1964" in nekaj tednov pozneje za "Mater Kanade za 1. 1964". Za to čast je bila predlaganih nad 300 imen.

VESELO SVIDENJE

"Canadian Register" (Photo by Guido Capp)

Novomašnik č. g. Jože Plešnik S.J., se smeji in veseli, ga. Marija Suhadolc njegova sestra, pa poljublja mater ga. Marijo Plevnik na lice ob sprejemu iste na torontskem letališču v Maltonu, kjer so se spet prvič videli po 19. letih. Mati g. novomašnika je prišla iz Ljubljane preko Rima

da prisostvuje prvi uradni sinovi "Gospodovi daritvi" v New Torontu 21. junija letos.

Ga. Mariji Plevnik velja tudi naša dobrodošlica z željo, da bi se te mesece, kolikor jih bo preživela pri hčerki in sinu res dobro imela!

"We quote:"

The Casket, Antigonish, N.S., April 23, 1964

Church Still Harried By Yugoslav Gov't

Madrid. — (NC) — Despite the impressions tourists may carry home with them, the Catholic Church in Yugoslavia is still harried by government restrictions and persecutions, it is reported here by Alianza del Credo, which describes itself as an information agency of the persecuted Church.

In the Adriatic resort center of Dubrovnik, for example, a visitor may find churches opened, holy days celebrated, and the Church apparently functioning normally.

But this, said the agency, is a show intended to impress visitors to Yugoslavia, the only Iron Curtain country open to foreign tourists. In reality, the Church has neither the funds nor the freedom necessary to carry out its ministry.

In villages and on farms children still attend private catechism classes, but in cities they are lured away by government "youth groups". Adults learn they must cooperate with the government if they want to maintain social and financial security, the agency said.

Churches damaged in the war are rebuilt at government expense only to become "museums". Seminaries have no funds to support themselves, so many candidates for the priesthood must be turned away.

"In spite of all this", the agency concluded, the Catholics of Yugoslavia, particularly in Croatia, "remain faithful to their Church and sacrifice themselves for her".

WHO'S RUNNING THE RED STORE?

"While Khrushchev was in Cairo his Russian Communist party explicitly renounced its claim to 'hegemony' over the world Communist movement. That movement, says Pravda, should be a voluntary union of like-minded people' instead of a monolithic army with a single boss. . . . To the average lay student of Communism, it sounds like a rather sensational event.

"Sensational it is — not as an event but as a symptom. First, the Russian Communists' don't mean it. Second, they have said it before. In the third, place, they are surrendering in words a power they have long since lost in fact; and the verbal surrender is a tactical move in their effort to recapture the power".

From the editorial, LIFE, May 22, 1964, p.4.

**UREDNIŠTVO "S.D." JE DOBILA
NASLEDNJE PISMO:**

Buenos Aires, 18. maja 1964

P.n. Uredništvo
SLOVENSKE DRŽAVE
646 Euclid Ave.
TORONTO, CANADA

Spoštovani,
občni zbor Slovenske kulturne akcije dne 9. maja 1964 je ob desetletnici ugotovil, da ste naš vedno radi podpirali pri našem delu in namenih. Vaša podpora nam je bila zelo dragocena in se Vam zanjo prisrčno zahvaljujemo. Lepo se Vam priporočamo še za naprej in Vas najiskreje pozdravljamo.
Predsednik
Ruda Jurčec

M. Marolt
SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA
ACCION CULTURAL ESLOVENA
RAMON FALCON 4158 — Buenos Aires
T. E. 69-9503

"SPOMINSKA KAPELICA NA SLOVENSKE PRISTAVI V OHIO"

Cleveland, O. — Upravni odbor Slovenske pristave sporoča: "Odbor za postavitve spominske kapelice na Slovenski pristavi" je pričel z delom in so temeljni obrisi kapelice že izgotovljeni. Odbor upa, da bo v par tednih kapelica končana.

Slovenski narod je že od nekdanj rad postavljati cerkvice na hribih, znamenja ob cestah, z namenom, da se spominja težkih časov, ki jih je slovenski narod preživljal. Tako vidijo cerkvice, ki imajo znamenja o vpadih turških hord na slovensko ozemlje, znamenja, ki pričajo, kako se je širila kuga po slovenski zemlji, znamenja potresa in polno drugih podobnih. Mnogo teh znamenj naših dedov smo že opustili in se tu predali čisto novemu življenju. Tudi tvoj predhodnik, ki je pred mnogimi leti prišel sem čisto preprost z namenom, da se v nekaj letih vrne v svoj domači kraj, je postavljati znamenja, ki pričajo njegovo vero, ne samo v Clevelandu, ampak od vzhoda pa tja do Kalifornije, do Fontane pričajo ta znamenja, da je živel tu slovenski človek.

Tudi na Slovenski pristavi bo zgrajeno tako znamenje, ki bo simbol za vse tiste, ki so v drugi svetovni vojni dali svojo mlada življenja za boljše bodočnost slovenskega naroda. Mati, — zemlja slovenska!

S. Vrhovec, tajnik

DR. FRANCE ORAZEM — FULBRIGHT PREDAVATELJ V NEAPLU

Slovenski profesor poljedelškega gospodarstva dr. France Oražem, ki je doktoriral na graški univerzi, in poučuje sedaj na Kansas State University, bo poučeval v šolskem letu 1964—65 za dva semestra na vseučilišču v Neaplju kot Fulbright predavatelj. Kot obiskujoči profesor bo predaval in dajal navodila akademikom, ki se specializirajo v poljedeljskem gospodarstvu. Predaval bo v italijanski.

Dr. Oražem bo preživel prihodnje leto v Italiji s celo družino — ženo in petimi otroci. Potovali bodo z ladjo Independence, ki odpelje iz New Yorka 14. avgusta.

Kot smo svoječasnoro poročali, je dr. Oražem objavil več člankov razen v strokovnih revijah tudi v katoliški reviji za družbeno vprašanja Social Order in je aktivno sodeloval na konvencijah ameriških katoliških ekonomov. K novemu uspehu naše iskrene čestitke!

SLOVENSKA PRISTAVA

Cleveland, O. — Upravni odbor Slovenske Pristave se je na svoji seji 24. marca dokončno odločil za zgraditve kopališča na Slovenski Pristavi. V tem času je na licu mesta pregledaval, proučeval in iskal najprimernejši prostor za zgraditve plavalnega bazena. Tako je z razgovori članov in tehnikov odločil, da se postavi plavalni bazen na zahodni strani Slovenske Pristave. Plavalni bazen bo zgrajen v obliki črke "L". Pred tedni je pričel z deloma in upravni odbor upa, da bo do kopalne sezone delo končano in bo naši mladini dana možnost kopanja na Slovenski Pristavi. Na isti seji je tudi upravni odbor izglasoval sledeče:

A) Tisti, ki so dali že 100 dolarjev v posebni sklad za plavalni bazen, lahko dobijo delnico Slovenske Pristave, izdano na ime žene ali otroka.

B) Tisti, ki so nekaj prispevali v ta sklad (pa ne polnih 100 dolarjev), lahko dodajo, kar manjka do 100 dolarjev ter dobijo delnico — če pa nesejo ali ne morejo — jim bo znesek, ki so ga za to žrtvovali, služil v bodočnosti kot vstopnina v kopališče.

Pričakujemo razumevanje naših rojakov, da podprejo to zamisel, da z delom ali pa s prispevkom pomagajo, da se dokončno uresniči ta velikopotezna zamisel in zgradi res prijetna kopališča, kar bo lahko v ponos vsem Slovincem, ki smo prišli po drugi svetovni vojni na ta kontinent. Vem, da boš morda nejevoljen radi tega, toda današnji čas to zahteva, ko pa boš videl, kako se naša mladina

ALI JE TITOVO ŽIVLJENSKO DELO OGROŽANO?

GLOBOKE RAZPOKE V JUGOSLOVANSKI FEDERACIJI

Pod tem naslovom objavlja "KLIC TRIGLAVA" v št. 299, 18. aprila, prevod članka, ki ga je za švicarski časopis "DIE WELTWOCHEN" napisal Karl Rau in ga je "DIE WELTWOCHEN" objavila 26. marca.

O narodnostnem vprašanju v Titovini je začelo pisati tudi svetovno časopisje. V prejšnjih številkah smo objavili več poročil, ki jih je prinesel "THE NEW YORK TIMES".

Beograd, koncem marca. Ali se zdi šefu jugoslovanske Partije in države Josipu Brozu Titu, da njegovo — kot je sam često poudaril, "dejansko življenjsko delo", ne bo uspelo, da namreč napravi iz Slovencev, Hrvatov, Srbov, Črnogorcev, Bosancev in Makedoncev enotni državni narod "Jugoslovanov"? Medtem ko poskuša uradna partijska propaganda vzbuditi pričnanje, da so odnosi med jugoslovanskimi narodi po dvajsetletnem komunističnem režimu naravnost idilični, je vzbudilo stališče šefa hrvaške komunistične Partije, Vladimira Bakariča, veliko pozornost to in onstran jugoslovanskih meja ter nedomoma razgrnilo zastor pred ponovno nevarno vzplamteli narodnimi nasprotstvi med južno-slovanskimi narodnostnimi skupinami.

Hrvat Bakarič, ki velja kot eden možnih Titovih naslednikov kot šef države, je jasno in nedvoumno izjavil, da obstajajo med šestimi jugoslovanskimi republikami tako na političnem kot tudi na gospodarskem in kulturnem področju "osnovno različne težnje". Kot se to že dalj časa dogaja v slovenskem in hrvaškem tisku, je Bakarič, poln bridkosti, pokazal na velike investicije v nerazviti južni Srbiji, v Crni gori in Makedoniji, katere morata nositi izkjučno visokorazviti republiki Slovenija in Hrvaška. Zagrebški partijski šef je močno obtožil tudi izključitev Hrvatov pri važnih zunanjepolitičnih odločitvah Beograda.

Kaj je na tem, da mora zdaj celo profilirani govornik Zveze komunistov Jugoslavije več ali manj odkrito priznati neuspeh komunistične narodnostne politike v večnarodni jugoslovanski državi, "katera edina naj bi vendar bila v stanju, premagati stoletja stara nasprotstva z "dialektično sintezo komunizma"?

Poleg zgodovinske zapadne-zahodne kulturne razlike, ki je tudi "železni objem komunizma" ne more izbrisati od danes na jutro, so sedaj pač v prvi vrsti gospodarski vzroki, ki so ponovno vzbudili stara nasprotstva med šestimi jugoslovanskimi narodnostmi.

V obeh industrijsko in celokupno gospodarsko najbolj razvitih jugoslovanskih republikah Hrvatski in Sloveniji na severu države, je bil preteklo leto narodni dohodek na prebivalca tri do petkrat večji kot v južnih republikah Srbiji, Crni gori in Makedoniji. Preko beogradskega proračuna podvzeta "izravnavna" med "bogatimi" republikami Severa in "revnimi" republikami Juga, nerazvitih sicer ni zadovoljila, a je na drugi strani vznejovaljila razvite republike.

To "ogolufanje za sadove lastnega dela" ni vzbudilo hudo krj samo med prebivalstvom Slovenije in Hrvaške, temveč je vedno znova vodilo do hudih razprav med vsakokratnimi partijskimi voditelji. Toda Slovenci in Hrvatje ne požirajo z grenko samo te "razvojne pomoči"

vadi v plavanju in skakanju — no in takrat pa si boš sam pri sebi potihoma mislil, potrebno je bilo tudi to. Saj samo nekaj mesecev nazaj, ko si videl naše mlade fante in dekleta, kako so korakali po Slovenski Pristavi in pa njihov telovadni nastop, si bil vesel tega. Ze sam napis, ko si prišel na Slovensko Pristavo "Zdrav duh v zdravem telesu", te je presenetil. No vidiš in to hoče tudi Slovenska Pristava napraviti, krepiti v posamezniku zdrav duh in mu nuditi zabave v sportu, seznanjati ga z običaji, ki si jih ti preživljal pred leti in mu nuditi Tvojo materino govorico. Nehote mi pridejo na misel besede slavnega rimskega govornika Cicera, ki je rekel: "Človek ni rojen sebi — ampak domovini".

Beograd, koncem marca. Gospodartsvo teh dveh dežel mora tudi nositi levji, delež bremen, nastalih zaradi Titovih, iz zunanjepolitičnih propagandnih vzrokov, zares širokogrudno poddeljenih podpora tistim nerazvitim državam Afrike in latinske Amerike, ki pripadajo beograjskemu "klubu neblokovev". Na zaostritev spora kažejo vse od leta 1961. redno se ponavljajoči pozivi Tita glede narodnostnega vprašanja. Šele koncem februarja je Tito ostro obračunal z onimi "lokalpatrioti", ki zahtevajo za posamezne republike "lastno vojsko, lastni denar in celo lastno zunanjo politiko". Da se nosilci teh absurdnih idej ne najdejo samo med literati in drugimi inteligentnimi krogi, ampak celo v samih vrstah komunistične stranke, naj bi dokazovalo, da so integralistične težnje zavirane tudi v sami partiji od separatističnih tendenc.

S tem v zvezi je za "politične razlike" v Jugoslaviji tudi prav poučen rezultat pravkar objavljene raziskave o problemu "Marksizem in akademska mladina" ki ga je izvedel beogradski Inštitut za družbene znanosti: v nerazviti Bosni-Hercegovini se je izjavilo 72% študentov za marksiste. V Srbiji in Makedoniji je delež marksističnih študentov zdrnil na 64%, dočim se na Hrvaškem priznava še 50% študentov in v severni Sloveniji celo samo 43% študentov k marksizmu.

Ne glede na to, kako trudopolna in boleča je bila v drugih

VOLITVE V FURLANIJI - JULIJSKI BENEČIJI

V nedeljo 10. maja so imeli v novo ustanovljeni deželi Furlanija-Juljska Benečija volitve v prvi deželni zbor. Demokratični Slovenci so nastopili s samostojno "listo slovenske skupnosti", ki je dobila preko 10.000 glasov in s tem enega poslanca. Po dogovoru med njenimi vodniki bo zastopal prva tri leta slovensko skupnosti v deželnem zboru dr. Jože Škerk iz Trsta, nato pa dr. Anton Kacin iz Gorice. Del Slovencev je seveda volil druge stranke, zlasti komunistično in socialistično (titovci). Na komunistični listi sta bila izvoljena v deželni zbor dva Slovence, na socialistični pa nobeden.

TITO KUPIJE PŠENICO

28. aprila so v Beogradu predstavniki Jugoslavije in ZDA podpisali pogodbo o jugoslovanskem nakupu ameriške pšenice v vrednosti 68 milijonov dolarjev. Približno polovico tega zneska bo morala Jugoslavija plačati v dolarjih, preostanek pa v dinarjih, katere ji bodo ZDA vrnil nazaj kot dolgoročno posojilo za gospodarske investicije.

Titovci so se hvalili, da so imeli lani izredno dobro letino pšenice. Ni bilo suše, a pšenice še vseeno niso pridelali dovolj, če so jo morali še v takšnih količinah dokupiti. Kje je krivda za pomankanje? Tokrat je ne morejo valiti na suho.

državah pot k narodni edinosti: v Jugoslaviji ni mogle niti trdo nasilje dveh diktatur, monarhistično—srbske in internacionalno—komunistične, pripeljati do tega, da bi se izravnila nasprotja med južnoslovanskimi bratskimi narodi. Titov poskus, da bi z izravnavo ostrih gospodarskih razlik premostil večslojna nasprotstva med posameznimi južnoslovanskimi narodi, je v sedanjem trenutku očitvidno vodil v novo poglobitev teh razlik.

Novice iz SLOVENIJE

• Slovenska umestitev nadškofa dr. Pogačnika.

V nedeljo 5. aprila je zagrebški nadškof dr. Franjo Šeper slovesno umestil v stolnici sv. Nikolaja novega ljubljanskega nadškofa dr. Jožeta Pogačnika ob navzočnosti beogradskega nadškofa, mariborskega škofa, apostolskih administratorjev kopske in goriške škofije in drugih visokih cerkvenih dostojanstvenikov in vernikov, ki so napolnili stolnico do kraja.

• Slovenski liturgični svet.

6. aprila so se zbrali v Ljubljani slovenski škofje in apostolski administratorji in ustanovili slovenski medškofijski liturgični svet, ki bo vspejal delo škofijskih liturgičnih svetov v Sloveniji, da bo tako prišlo do enotnih uredb in navodil v zvezi s spremembami v liturgiji.

• Duhovni stan v Sloveniji.

Po poročilu "Katoliškega glasa" pride v ljubljanski nadškofiji na vsakih 2.000 vernikov po en duhovnik. V Ljubljani je bogoslovje za celo Slovenijo. V njem je trenutno 50 bogoslovcev iz ljubljanske nadškofije, 30 iz mariborske škofije, 15 iz goriške in nekaj iz kopsko-tržaške. Ljubljanska nadškofija ima 70 semeniščnikov v Vipavi in Pazinu. Ljubljana bo imela letos 7 novomašnikov, Maribor 3, goriška apostolska administratura pa 7. Na vodstvo zadnje je bil imenovan msgr. dr. Janez Jenko, dosedanji generalni vikar beograjske nadškofije.

• Angleška gimnazija v Ljubljani.

V Ljubljani so sklenili ustanoviti angleško gimnazijo v kateri naj bi vse predmete poučevali v angleščini.

• V Mariboru so sedaj po otvoritvi novega mostu preuredili ves prostor okrog kolodvora in v smeri Drave. Prav tako so postavili prvi semafor, kateri se poskusno deluje.

• V letošnji gradbeni sezoni bo prišlo spet večje število sezonskih delavcev v Slovenijo. Ti naj bi bili predvsem iz Srbije, Bosne in s Kosmeta. Oblasti v Sloveniji namreč zatrjujejo, da

Globe and Mail, Boris Spremo
Grkinja gđ. Marija Gamov je bila izbrana "Miss Freedom" na zadnjem dnevu festivala v Torontu!

SLOVENSKEGA TISKA

K javčesom v Ljubljani, o katerih je SD že poročala, je objavil Klic Triglava 21. marca (L. XVII., št. 298) naslednji uvodnik:

SPET NEPOTREBNA ŽRTEV

Nekateri bodo rekli, da je bil Janez Toplišek, imenovan v lankoletnem "Kregarjevem" ljubljanskem procesu, junak ali pa predrznež, ko se je poleti 1963. napotil iz Zapadne Nemčije v Slovenijo, da bi tam z divertsantskimi akcijami napadal rdeči režim. Da si je upal veliko, ni nobenega dvoma. Ali pa je bila njegova žrtev vredna tega podvovali ugodna poročila iz domovine in pripravili teren, da se je Janez Toplišek potem mogel odločiti, da pride osebnost v Slovenijo.

Dva spremljevalca, ki sta mu pomagala nositi težko breme, sta bila kajpak agenta provokaterja, ki sta Topliška varno pripeljala preko meje v ne preveč spretno nastavljen past.

Na ta način vodena borba proti komunizmu nam prinaša seveda več škode kot pa koristi — pa naj tako borbo potem že vodi kdor koli. Zdad pa je jugoslovanska vlada dobila še en adut več proti Zapadni Nemčiji. Posledica bo, da bo bonnska vlada še bolj otežkočala delovanje jugoslovanskih beguncev, ne glede na to, da mora tak neuspeh porazno vplivati na njihovo moralno. Sama Topliškova aretacija je domačim ljudem na novo vtila strahu v kosti in jim spet predočila vsenavzočnost in vse-

• NOVI ZLOČIN V DOMOVINI:

vijo z raznimi nedovoljenimi posli, predvsem s kriminalnimi dejanji.

CENE GREYHOUND VOŽENJ SO NAJNIZJE!

... kateri koli dan v tednu!

NIC REZERVIRANJA - NIC PREKORACENJA MEJE - NIC ZAKASNITVE, CE POTUJETE PO VSE-KANADSKI POTI.

Veliki, z umivalnicami opremljeni avtobusi, s hlajenim zrakom, ki vam dajejo možnost stalnega ogleda pokrajine po kateri potujete. Primerjajte!

PRIMERI VOŽENJ Z GREYHOUNDOM

From	To	VANCOUVER	CALGARY	REGINA
WINNIPEG		\$ 44.55	\$ 31.50	\$ 14.50
TORONTO		73.75	65.65	53.50
MONTREAL		76.15	68.05	58.35

GO GREYHOUND

• Pred nedavnim je zvedela javnost ob priliki konvencije organizacije francosko govorečih kanadčanov L'Association Culturelle Canadienne, da je obstajala že 37 let tajna družbe L'Ordre

mogočnost rdeče tajne policije. Obenem so s takim porazom padle emigrantske delnice v domovini, v kolikor so sploh še kaj notirale.

Spet ponavljamo našo misel iz uvodnika januarja lani: ne le hrabrost ampak tudi iznajdljivost, previdnost, politični čut in modrost so pogoj vsake uspešne mafije: In še Mi nimamo opravka z okupatorjem tuje zemlje, ko bi bilo domače prebivalstvo več ali manj na naši strani. Vsa Ovrva in Gestapo sta nič proti perfidnosti in totalnosti komunističnega policijskega aparata, kateremu vključitev slehernega slovenskega človeka v rdeče mreže ne predstavlja noben problem. Kdo ve, kadar pride k njemu na obisk nek znanec in začne vabiti k uporabi, ali pa če dobi propagandno čtivo, če ni enega in drugega poslala Udba? Zaradi svoje varnosti in previdnosti bo šel na policijo in prijavi.

je Jacques Cartier. Ta je imela svoj Vrhovni Svet 25 oseb in razpredeno tajno organizacijo do zadnjih vasi. Po svoji ustavi je bila ta organizacija "borbena elita z namenom, da zagotovi na diskreten način duhovno in snovno blaginjo francosko govorečih katoličanov". Ker imajo druge organizacije sedaj več možnosti zastopati interese francosko govorečih Kanadčanov, je začel vpliv te organizacije padati.

• Bojevit ateistka. Komunisti so imeli ob različnih časih več žensk, ki so se odlikovale v strastnosti svoje brezbožne propaganda. Sedaj se jim je pridružila v ZDA ateistka Madalyn Murray, ki pa uporablja bolj "civilizirana" sredstva — odvetnike in sodišče. V svoji kampanji na žalost ni osamljena. Ker odvetniki niso poceni, sprejema seveda darove. Med njene največjodušnejše podpornike spadajo zdravniki. Ima že dve organizaciji: The Freethought Society of America, Inc. ter Other Americans. Približno 5000 oseb se je zavezalo, da bodo prispevali najmanj po 1.—\$ na mesec za njene pravde. Other Americans, Inc. poseduje že 80 akrov zemlje v Kansasu za bodočo "Ateistično Univerzo Amerike".

Madalyn Murray je postala znana po vseh ZDA in preko meje, ko je dosegla, da je Vrhovno Sodišče prepovedalo molitve v šolah. Trenutno hoče razveljaviti novi zakon v državi Maryland, ki bi nadomestil molitev v šoli z meditacijo. V načrtu ima odpravo določb, ki dovoljujejo znižanje davčne osnove dohodninskega davka za prispevke verskim organizacijam, odpravo vojaških kuratorov, odpravo verske prisrge na sodiščih, odpravo davčne prostosti cerkvene lastnine in podobno.

O sebi je izjavila, da je izgubila vero, ko je bila stara 13 let. Svoječasno je bila članica levčarske Socialist Labour Party in svoja dva psa kliče Marks in Engels.

MED SLOVENCIMA

VABILO NA

"KATOLIŠKI DAN"

ki ga prirejata slovenski župniji v Torontu v NEDELJO, 5. JULIJA 1964 na SLOVENSKEM LETOVIŠČU pri Torontu

Spored:
 ● Ob 11.30: sv. maša: pri kateri bo pel mladinski zbor župnije Marije Pomagaj.
 ● Ob 2 popoldne: 1. Razvijanje in dviganje zastav: papeške, slovenske in kanadske. 2. Pozdrav gostov. 3. Pojejo šolski otroci obeh župnij. 4. Govor. 5. Rajanje otrok. 6. Zborna deklaracija. 7. Nastop skavtov obeh župnij. 8. Rajanje otrok z žogami. 9. Dve pesmi slovenskih fantov. 10. Harmonikarji. 11. Folklorna skupina Mladinskega kluba župnije Marije Pomagaj. 12. Presencenja.

● Nekako pol ure po tej prireditvi bo neuradni program, kjer bo mladina pokazala svoje mlade moči in uspehe na športnem področju. Pomerili se bodo v odbojki in nogometu, fantje Mladinskega kluba pa nam bodo pokazali, kaj so se letos naučili v posebni športni panogi "Judo".
 PRISRČNO VABLJENI

s pokušnjo vina, piva, sira in kuhinje najrazličnejših narodnosti. Višek vsemu bo posebej pripravljeni spored narodnih običajev "za zahvalni dan".

4. Praznik luči (festival of lights) za božično sezono, kjer bodo različne narodne skupine pokazale božične narodne običaje in pesmi.

Upajmo, da Slovenci v Torontu te prilike ne zamude ter tako afirmirajo naše slovensko ime v ontarijski metropoli.

4. Priredili bodo skupne pikničke etničnih skupin v juliju in avgustu, katerih bo posvečen del dneva različnim narodnim plesom.

● Prav tako je Community Folk Art Council izdelal in predložil svoj načrt za uspešno prazno 100-letnico Kanade. V načrtu, ki so ga poslali na: Centennial Commission v Ottawi, je odbor predlagal med drugim tudi "Narodni folklorni festival" in "Tekmovanje zbornega petja" ter druge podobne slovesnosti. Upajmo, da se gornjih prireditev tudi Slovenci udeležijo, ne samo kot gledalci, ampak tudi kot nastopajoči; — časa do takrat je za vaje več kot dovolj!

Predlagana je tudi "Pioneer Hall of Fame", v kateri bi vse etnične grupe razstavile svoje narodne umetnine, ter park, v katerem bi vsaka etnična skupina dobila del ter bi ga uredila po svoji zamisli. (Primerjaj Cleveland, i.t.d.)

ANTIGONISH

● V začetku maja so uradno odprli novo šolo za bolniške sestre v zvezi s tukajšnjo bolnišnico sv. Marte. Poleg predavalnic in laboratorija obsega dvamilijonska stavba tudi stanovanja za 120 študentov ter zelo moderno kapelo.

● Ugodno pomladansko vreme pridno izkoriščajo za gradnjo. Delo na novi vseučiliški knjižnici lepo napreduje in tudi mnogo novih enostanovanjskih hiš je že pod streho.

● Univerza pripravlja za 100 letnico Kanade poseben tečaj poletni 1967 z geslom "Socialna odgovornost Kanade drugod". Delegati bodo iskali odgovor na vprašanje: Kaj dolgujemo narodu sveta in kaj? Seminar bo trajal kakih sedem dni in bo skušal zbrati voditelje vzgoje odraslih, združništva, razvoja občin in družbenih znanosti. Tečaja se bo udeležilo tudi 20 diplomirancev prejšnjih tečajev v Coady International Institutu, ki bodo osebno poročali o svojih uspehih v svojih pokrajinah.

● Med častnimi doktorji univerze je bil tudi kanadski delovni minister Allan J. MacEachen, ki je končal svoje prve študije na tej univerzi in pozneje nekaj časa tudi poučeval, dokler se ni predal politiki. V svojem govoru je zlasti poudaril važnost družboslovnih ved: "Glavna naloga družboslovcem brez ozira ali so zaposleni v državnih službah, industriji ali na univerzah je humanizacija tehnoloških in institucijskih sprememb ter prilagoditev socialnih in ekonomskih sprememb potrebam ljudi. Mnogo tega odločilnega dela pri reševanju proble-

V vseh pravnih zadevah se lahko z zaupanjem obrnete na novega slovenskega odvetnika in notarja.

Naslov:
ANTONY AMBROŽIČ
 Barrister, Notary Public
 714 College St., Toronto, Ont.
 Telefon: LE. 1-0715

POZOR ROJAKI! POTUJETE SKOZI RIM v DOMOVINO?

Sprejem na letališču ali železnici, ogled Rima, prenočišče, domača hrana itd. vse te skrbi bodo odveč, če se boste obrnili na:

Vinko A. LEVSTIK
 Director in lastnik

Hotel 'BLED' in Hotel-Penzijon 'DANILO'
 Via S. Croce in Gesuralemme 40, Via L. Luzzatti 31
 Roma, Tel. 777-102 Roma, Tel. 750-587

Izrežite in shranite! Pišite mi za cene in prospekte!

OBURNITE SE Z ZAUPANJEM V VSEH NEPREMISINSKIH, DRUŽINSKIH IN PRAVNIH ZADEVAH NA:
 278 Bathurst St., Room 4, Toronto, Ont. — EMpire 4-4004

CARL VIPAVEC

SLOVENSKI ODVETNIK IN NOTAR

mov, ki jih ustvarjajo hitre spremembe tehnike v družbi, bodo morali opraviti družboslovci, zlasti tisti, ki se spoznajo na vprašanja zaposlitve ljudi in delavstva.

Cleveland

● Koncert "Triglava" V nedeljo popoldan 3. maja je podal svoj letni koncert pevski zbor "Triglava" v Sachsenheimu na Denison Avenue na zapadni strani Clevelanda.

● Počastitev spomina Antona Grdine 7. maja zvečer so članice American-Slovene Cluba izročile zbirko slovenskih knjig in folklornih predmetov, ki jih je darovala in izbrala ga. Kristina Brodnik, clevelandski javni knjižničnik, da z njimi pomnoži "Spominsko knjižnico o zbirko Antona Grdine" v Norwood knjižnici na 6405 Superior Ave., ki služi slovenski naselbini.

● Materinske proslave. V nedeljo 10. maja, na materinski dan, sta obe slovenski šoli v Clevelandu priredili svoji materinski proslavi z lepima sporedoma.

● Dinko Bertonec v Clevelandu V Clevelandu se je mudil znani gornik Dinko Bertonec iz Argentine, ki je napisal tudi knjigo "Dhaulagiri", v kateri opisuje svoja doživlja iz naslaka na istoimensko goro v himalajskem pogorju. V ponedeljek 11. maja zvečer je imel v okviru društva "Lilije" predavanje s skopičnimi slikami o svojih potovanjih in o Bariločah v argentinskih Andah.

● Spominska proslava. V nedeljo 17. maja je bilo tradicionalno romanje k Lurški Materi božji na Chardon Road, kjer je bila ob pol enajstih dopoldne sv. maša z govorom in molitvami za pokojne žrtve komunistične revolucije na Slovenskem. C. G. J. Cvelbar je daroval sv. mašo in govoril. Popoldan pa je bila pobožnost v cerkvi Marije Vnebožnost v Collingwoodu, nato pa izvenkervena proslava v tamkajšnji šolski dvorani.

● Nova maša V nedeljo dopoldan 24. maja je v cerkvi sv. Vida daroval svojo prvo sv. mašo slovenski rojak č. g. Arthur Danilo Zanutič, ki je bil dan preje posvečen za duhovnika clevelandske škofije.

● Slovenska pristava. V maju se je začela živahna in vsestranska delavnost na Slovenski pristavi. Začeli so z gradnjo spominske kapelice, kopalnice in z dokončevanjem del okrog novega poslopja, ki je bilo zgrajeno lani.

● Slovenska pristava vabi Kanadske slovenske rojake na otvoritveno veselico Slovenske pristave, ki bo 14. junija. Pridite, pričakujemo Vas!

Odbor Slovenske pristave.

Chicago

● "Ta veseli dan ali Matiček se ženi". Skoro bi obupali. Nič več ne bo oderskih nastopov. Tako redki so postali zadnja leto od kar je nekam izpregel. g. Filip Stanovnik, neutrudljivi režiser zadnjih let. Pa smo doživeli prav za konec sezone veselo presenečenje.

V režiji ing. J. Rusa so Ligin igralci pripravili prav zanimiv oderski večer. Prav je, da so izbrali Linhartovo veseligoj. Star je že in je bila prvič igrana v Ljubljani skoraj pred sto leti. Pisana je v duhu tiste dobe in tudi program je bil pisan v stilu tistega časa.

Režiser ing. J. Rus je imel srečno roko pri izbiri igralcev. Pokazal je tudi veliko mero poznanja oderske tehnike in igranja. Zato so bili vsi prizori posrečeni in igralci kot vlti v svoje odkazane osebnosti. Ni lahka taka stvar, zlasti pri dramatikih, ki morajo študirati in se posvečati še drugemu poklicnemu delu. Pohvaliti moramo scenarja J. Zitnika, ki je zamislil in izdelal odersko opremo ter prav odlične maske. Tudi kostumi so bili prikaz Linhartove dobe.

Ni mogoče pisati kritike o posameznih igralcih. To ni naloga poročevalca, tudi prostor ne dopušta. Pač pa moramo s hvaležnostjo omeniti igralce, ki so dali razmah igranju in prikazali "persone" take, kot jih je zamislil in napisal A.T. Linhart.

Baron Naletel, en zlahtni inu sploh visoki gospod, je bil g. Erman ml., Rozala, njegova gospa je bila Ema Erman, Matiček, prvi hišni služabnik per baronu je bil Lojze Arko; Nežka, prva hišna dekelca Nanda Stanovnikova, Tonček, študent na vankancih Dušan Škamperle, Zmešnjava, advokat na deželi, Ciril Kastelic, Žužek, kanclir grašinski, Lojze Gregorič, Budalo, niogov šribar, Tone Gaber, Jerca, županova hčer, Mojca Fiširjer Gašper, en delovc, T. Gaber, Jaka, rihtni hlapec. J. Rus.

Dasi je bila igra dolga, na polnoč je šlo, ko smo odhajali, je vsak nesel domov občutek zadovoljstva. Upajmo, da bomo za prihodnjo zimsko sezono, ako Bog da zdravje in srečo, videli spet kaj na našem odru.

● 34 prvoobhajancev je obhajalo svoj srečni dan prvo majniško nedeljo. Bog daj, da bi ohranili ta lep dan vedno v spominu in se nikdar izneverli Njemu, ki je prvič prišel v nedolžna otroška srca!

● Bog daj srečo! V soboto 16. maja sta se poročila v cerkvi Nedolžnih otročičev Karel Kosi in Barbara Jeane Pacholski. Karla poznamo kot izvrstnega športnika nogometaša, vse do takrat, ko si je zlomil nogo in marljivo-ga člana plesne skupine SARC. Naj božji blagoslov spremlja oba na skupni življenjski poti!

● Prve redovne obljube bo dne 9. junija položila v samostanu karmeličank v Terra Haute, Ind. Martina Pečarič, sedaj sest-

REMINDERS ABOUT YOUR ONTARIO HOSPITAL INSURANCE

OSTANI ZAVAROVAN! Ko dosežete vaš 19. rojstni dan nimate več zavarovanja skupaj s starši. V tridesetih dneh se morate vpisati posebej, če hočete obdržati zavarovanje. Prijavnice dobite v bolnicah, bankah in zavarovalnem uradu (Commission offices).

ZAMENJATE DELO?
OSTANI ZAVAROVAN! Ako izpremenite delo, ravnajte se po navodilih, ki so tiskana na vaši listini vplačil ("Certificate of payment, form 104"), katero vam mora vaša skupina izstaviti.

SE BOSTE POROČILO?
OSTANI ZAVAROVAN! Če se poročite, morate vplačati družinsko vplačilo, ki krije moža, ženo in vse od vas odvisne. Povejte vaši skupini. ALI, če vplačujete direktno, sporočite zavarovalnici (Commission).

ONTARIO HOSPITAL SERVICES COMMISSION
 2195 YONGE STREET, TORONTO 7, ONTARIO.
 ALWAYS KEEP YOUR HOSPITAL INSURANCE CERTIFICATE HANDY

ONTARIO

SLOVENSKA DIJAŠKA MLADINA NA KOROŠKEM SPOZNAVA SVOJE POSLANSTVO IN GLEDA V BODOČNOST

Stevilka 5 "Odra mladje" iz Celovca prinaša naslednje uvodne misli:
 Ni ga več dandanašnji prepada, tako globokega in tako nevarnega, da ne bi mogli čezenj sezidati mostu.

Svet se je spremenil v eno samo veliko sosesčino. V njem nas naravne ovire in razdalje več ne motijo, v njem zubljaljo politične meje svojo nekdanjo ostrnost. Ni hče se več ne more zapreti sam zase, živeti svojim ozkim in majhnim potrebam, željam in nazorom.

Blizina sosedna nas izziva in nas sili v vedno nove duhovne, idejne in kulturne spopade in srečanja. Njegove misli, nazori in stvaritve nujno vplivajo na nas.

Koliko močnejša in plodovitejša je sila vplivov in obmejnih področjih, na prehodih in stokih kulturnih, narodnostnih in političnih organizmov!

Iz tega vidika se spreminjajo manjšine in njihov problem iz ognjišč medsebojnih političnih in narodnostnih spopadov in sovraštva v nosilce kulture in njene posredovalce med narodnostnimi skupinami in med njihovimi posameznimi kulturnimi krogi.

Položaj naše manjšine nam more biti torej v oviro in nas vodi v provincializem in neplodno tarnanje nad usodo, postati pa nam more in mora svetlo okno in širok most do medsebojnega srečanja in oploditve v širokih možnostih novega časa.

POROČILO O RAZGOVORIH

(Iz Združenih držav)

Vsled kritičnega razvoja v slovenski emigraciji v zadnjem času in vsled povečane dejavnosti Titovih predstavnikov je prišlo do nevezanih prijateljskih razgovorov med ljudmi mlajše generacije raznih kulturno-političnih skupin.

Razgovori so pokazali precejšno mero medsebojnega razumevanja in skupnih osnovnih pogledov na bistvena vprašanja slovenske emigracije ter slovensko narodno-politično problematiko.

Prevladovalo je mnenje, da bo emigracija mogla uspešno vršiti svoje naloge le če bo v njej prevladal nov duh, ki bo mogel prerediti njeno duhovno podobo v kateri bodo lahko tudi svobodoljubne sile v domovini mogle najti svoj ideal in oporo.

Udeleženci so bili mnenja, da je dosežet težejši možen le če se emigracija otrese in prelomi z dedičino strankarsko-politične strukture in miselnosti neposredno preteklega dobe.

Pričakovati je, da se bodo razgovori v tej smeri nadaljevali ter da bo med skupinami, ki jih preveva ta duh prišlo do tesnejšega sodelovanja, ki naj bi pripeljalo do konkretnega organizacijskega izraza te nove miselnosti.

Toronto

● Vile rojenice so se v maju oglasile pri družnici Dr. Avgustina in Marije Kuk, ter pustile v spomin na dogodek malega sinka. Očetu in mamiči naše prisrčne častitke.

● Dramo "Preiskava". — V vrsto kulturnih prireditev, ki smo jih imeli letošnjo pomlad Slovenci v Torontu, se uvršča tudi Fabbrijeva drama Preiskava. Delo obravnava notranjo problematiko modernega človeka: duhovnika, laika in družine. Slovenski prevod te drame je oskrbel Branko Rozman v Argentini. V Torontu je bila drama vpriporjena v newtorontski dvorani pod okriljem odbora za Slovensko letovišče in v režiji g. Staneta Brunška prvo nedeljo po Veliki noči.

Na odru nastopajo le štiri osebe, njih nositelji so bili: g. Stane Brunšek, g. Franc Torkar, g. Lojze Oražem in ga. Zinka Brnškova. Igrali so jo le enkrat — to smo naprej vedeli — in igre se je udeležilo veliko število Slovencev in Slovenk. Ko režiserju in igralcem čestitamo, čestitamo z željo, da bi bila igra ponovljena, kajti marsikdo, ki je slišal o njej naknadno, si jo je želel videti.

● Materinski dan. — Slovenska šola Marije Pomagaj, učiteljstvo in otroci, — je drugo nedeljo v maju pripravila proslavo Materinskega dne. Program je bil učinkovit in prisrčen; na odru je privrkat nastopilo mnogo najmlajših.

● Telovska procesija. — V nedeljo 31. maja so številni verniki slovenskih župnij iz Toronta slavili na Slovenskem letovišču pri Boltonu praznik svetega Rešnjega Telesa. Njim se je pridružil mnogo slovenskih rojakov iz okolice Toronta. Ob 11.30 zjutraj je bila sv. maša in nato procesija z Najsvetjšim po obširnem prostoru letovišča okoli štirih oltarjev, kapelic. Obredne molitve in petje so bili v slovenskem jeziku in po slovenskem običaju, prepeval je mešani pevski zbor slovenskih župnij. — Ta dan je bila tudi otvoritev Slovenskega letovišča.

● Zaključek šolskega leta slovenskih šol. — Skoraj 300 slovenskih šolskih otrok v Torontu je prešlo spričevala. Prepričani smo, da so jih ponesli na svoje domove z zadovoljstvom in veseljem. Zadnje dni maja je zaključila šolski pouk Slovenska šola Marije Pomagaj, prve dni junija pa tudi Slovenska šola Brezmadežne v New Torontu Ravnateljema, učiteljstvu in otrokom želimo zaslužene in vesele počitnice.

Prve nedelje v juniju bo vpi-sovanje otrok v šolo Marije Pomagaj za prihodnje šolsko leto

● Lep kulturni večer so pripravili prijatelji slovenske umetnosti v četrtek 28. maja ter z njim počastili razstavljalce moderne slovenske umetnosti v Torontu. Zbrali so se po 9 uri zvečer v razstavnih prostorih na 1557. Eglinton W. Udeležencev je bilo kar lepo število. Večer je začel s pozdravom in povezoval ostale govorilce g. Vili Cekuta, č. g. Sodja iz New-Torontske slovenske župnije pa je govoril o stari in moderni slovenski umetnosti. Srčika njegovih misli je bila ideja, da naše umetnike vodi želja po lepoti, prav tako pa tudi nas, ki si umetniška ustvarjanja ogledamo. Za njim je govoril in tolmačil moderna dela kipar prof. France Gorše, za njim pa še oba razstavljalca iz New-Yorka gg.

Vodlan in Zupančič. Vsi trije so tudi odgovarjali na stavljena vprašanja. Med vidnejšimi gosti naj omenimo še č. g. Zrnca od "Marije Pomagaj" ter zastopnika Slovakov Dr. J. Kirschbauma, ter Slovenca g. ing. Bratino, ki je mnogo pomagal za uresničitev razstave. Kulturni večer je bil zaključen, s prijetnim kramljanjem ob kavi in prigrizku, ki so ga pripravile naše dame. Vsem obiskovalcem bo kulturni večer ostal v prijetnem spominu, razstavljalci sami pa so z lahkoto lahko začutili, da smo se jim skušali približati in da so res naši.

● Marija Kus med zmagovalci V letošnjem tekmovanju dramske in pesniške deklaracije, ki ga je letos desetih Organizirala Ontario Educational Association, je zastopala St. Joseph's College School Slovenka Marija Kus. Med 60 tekmovalci je dosegla drugo mesto v dramski deklaraciji. The Canadian Register je 25. aprila objavil sliko štirih zastopnic St. Joseph's College School, med katerimi je bila seveda tudi Marija. Katoliške šole so se dobro odrezale, ker so od osmih prvih in drugih mest zasedle kar šest.

● V okviru tretjega Freedom Festivala v O'Keefe Centru v Torontu so torontski Slovenci igrali vidno vlogo in častno zastopali naše po številu relativno majhno sestavnino nastajajoče Kanade. V tekmovanju narodnih plesov je dobila slovenska plesna skupina Nagelj iz Toronta drugo nagrado. Prvo mesto so dobili portugalski plesalci, Miss Freedom 1964 pa je postala 18 letna Grkinja Mary Gamou.

Slovesnosti se je udeležil tudi kanadski ministrski predsednik Lester B. Pearson, ki je razdelil nagrade. Isti dan sta mu izročila Slovenca Miriam Cekuta in Jože Kordič v slovenskih narodnih nošah sopek nageljev kot dar za materinski dan za gospo Pearson.

Iskrene čestitke zmagovalcem in priznanje vsem, ki so omogočili sodelovanje Slovencev pri Festivalu in s tem uveljavili slovensko ime in kulturo.

● The Canadian Register je objavil na naslovni strani Torontske izdaje 16. maja 1964 sliko preč. Jožeta Plevnika, S.J., ki bo posvečen v duhovnika 14. junija t.l., z materjo go Marijo Plevnik iz Ljubljane in sestro go Marijo Suhadolc iz Hamiltona. Slika je bila posneta na letališču v Maltonu, kamor je pripela novomašnikova mati — prvo svidenje po 19 letih ločitve. Časopis poroča precej obširno o begunski usodi preč. novomašnika, ki bo pel svojo novo mašo v slovenski cerkvi v New Torontu. Pridigal bo preč. Lojze Ambrožič, profesor za sv. pismo v torontskem bogoslovju sv. Avguština.

● Community Folk Art Council of Torontu bo letos organiziral še štiri važne akcije, in sicer:

1. Nationbuilders '64 na CNE odru na zadnjem večeru, za zaključek te velike razstave. Lani je isto zaključno prireditev obiskalo 17.000 gledalcev. Kot smo izvedeli so bili letos izbrani za nastop zopet orkester g. Andija Blumaurja, ter prvič slovenska plesna skupina "Nagelj" ki bo skupaj s svojim orkestrom in plesnimi skupinami iz slovenske šole pokazala slovenske narodne plesne kanadskemu občinstvu. Vsem k izbiri naše prisrčne častitke!

2. Za zahvalni dan — 4 dnevno prireditev, na C.N.E. razstavišču

DARILNE POŠILJKE, OPROŠČENE VSAKRŠNE CARINE,

katero lahko, po najnovejši carinski odredbi, odpošijete v neomejeni količini.

Odpošijamo vse tehnične predmete kot televizijske in radio sprejemnike najnovejših modelov, hladilnike, dvokolesa, šivalne stroje "Singer", harmonike in ostalo. Zahtevajte cenik za ostale predmete, ki niso v oglašju, a so potrebni vašim v domovini.

- NOTARSKI URAD, ki vam izdela ter overovi vse dokumente. — Prevodi in prepisi
- POROKE preko zastopnika v Jugoslaviji
- PRIPELJANJE VASE DRUŽINE iz Jugoslavije za stalno naselitev, kot tudi na počitnice.
- KANADSKI POTNI LISTI za državljane in nedržavljane.
- VOZNE KARTE za vse letalske in paroplovne družbe. Velik popust za emigrante.
- STROKOVNO VODSTVO POSLOVNIH KNJIG — Davčne prijave — "Income Tax".
- PRODAJA DINARSKIH BANKOVCEV — Denarne nakaznice preko Narodne banke izplačane v najkrajšem času.

CENTRAL HOMELAND AGENCY

(MILAN MIKE LENDIC)

471 College St., Toronto 4, Ont., Canada
 Tel. WA. 1-6016

Povabili so me, naj zastopam list "Slovenska Država" na izletu z "Ethnic Press Association" po južnem Ontariju. Sponzor te ture je bil "Ontario Dept. of Tourism and Information".

V torek 19. maja popoldne smo se zbrali, v nemškem kulturnem središču "Harmony Club", zastopniki 35 etničnih časopisov. Naglo smo se med seboj spoznali in pristrčno je bilo razpoloženje pri skupnem obedu. Nato smo nastopili turo z autobusom, ki so ga spremljali državni auto s fotografom, dvema zastopnikoma in policijskim auto-spre-

tu. Postavitev jeza in elektrarne "Robert T. Saunders Generating Station" je stalo okrog 600 milijonov dolarjev. Stroške sta nosili Kanada in ZDA), in proizvaja 1,880,000 kilowatnih ur. Ko smo se osvežili ob tem velikanskem jezu smo zopet stopili na autobus, ki nas je odpeljal po 31. auto cesti skozi lepo in hribovito pokrajino na sever. Pomlad je dihala iz zemlje in bili smo polni veselja. Hitro smo prispeli v Ottawa, politične središče Kanade. V največjem in razkošnem hotelu Chateau Laurier je bila pripravljena slavnostna ve-

cev, ki so jih indijanci pobili v 17. stoletju. Po masi smo obi-

Tecumseh, ki je plula po jezeru Huron in Georgian Bay-u med vojno z ZDA in Kanado leta 1812. S te pokrajine, ki jo imenujejo tudi Huronia, smo se odpeljali v Niagara Falls oddaljenem skoraj 120 milj.

V Niagara Falls-u so prav tisti dan praznovali obletnico prebivalcev ki žive v Niagara Falls-u več kot 60 let. Ob tej obletnici, ki je bila v rožnem "Victoria Parku", so nastopale etnične plesne skupine — Skoti, Irci, Slovaki, Litvanci in Bolgari. Vsaka skupina je doprinesla del svoje domače dežele z nošo in plesem. Na večerji so nas gostili g. G. Dingham predsednik 'Niagara Chamber of Commerce', Miss Niagara Hospitality—Natalie Hatluk ter drugi predstavniki Niagare in okolice. Kot najmlajšega

Na ogledu indijanske vasi V Midlandu . . .

skali Indian Village; to je indijansko vas plemena Hurons. V tej vasi, ki je obdana z lesenimi bruni, so še danes spravljena indijanska orožja, kožuh, keramika-ohranjene so sobe, ter shrambe za meso, koruzo, sadje in zelenjavo. Ob razlagi prof. Dr. W. Jury nam je spet indijansko življenje stopilo pred oči. Po tem zanimivem obisku smo si še ogledali v Penetangushine prvo morskobazo v Ontariju, oziroma na Velikih Jezerih. Shranjeni so še ostanki ladje

izmed članov potovalne skupine me je doletela čast, da so me izbrali za "govornika", da se zahvalim vsem odgovornim za ogled prireditve, lepega sprejema in bogate večerje. Izrekel sem zahvalo gostiteljem v "Niagarskih Slapovih", izrazil prijetno pohvalo etničnim grupam ter zamislil njihovih nastopov, ki po svoje pomagajo pri gradnji Kanade. Bil je to zadnji—poslovilni večer izleta po južnem Ontariju "Ethnic Press Association". Besed je končno zmanj-

Zastopniki etničnih listov pred odhodom na turo po Ontariju . . .

stvom "Ontarijske Provincialne Policije, katero je predstavljal zastavnik A. Grainger.

V treh urah smo bili na vzhodnem koncu ontarijskega jezera, v mestecu z nekako 55.000 prebivalci, v prijaznem Kingstonu, znanem po "Queens University" ter po "Old Fort Henry", trdnjavi, ki je bila pred 150 leti ena najvplivnejših v severni Ameriki. Se danes kažejo obiskovalcem uniforme in vojaške vaje takratnih časov, ko sta si gledali oči v oči, kot nesprotnici Kanada in ZDA.

čerja z delegati mesta in države. Naj omenim zastopnico župana ga. Ellen Webber (Controller) in predsednika odbora za kanadsko 100 letnico g. Johna Fisherja. Po pristrčnem sprejemu in pozdravih se je razvila živahna debata med gostitelji in nami, ki smo predstavljali svet trinajstih različnih jezikov. Pozno v noč je končal zanimiv večer.

Pot nas je vodila naprej v mesto Gananoque, kjer nas je čakala ladja, da si ogledamo "Thousand Islands" (Tisoč otokov). Teh otokov je pravzaprav 1792 in so večina zasebna last, 23 jih pripada kanadčanom, 13 pa američancem.

Naslednje jutro smo si ogledali barake "Royal Canadian Mounted Police", nekatere državne hiše in prekrasne parke ob reki Ottavi ter ob "Rideau Canalu", Zal, da nam je bil čas premalo odmerjen. V kavarni "Champlain" smo imeli kosilo in že smo se poslovili od prijaznega mesteca ter naprej do Barrys Bayja v "Kartuzij Lodge", 80 milj daleč. "Kartuzij Lodge" je last znanega poljskega pilota g. Jana Zurakowskega. G. Zurakowski je bil glavni in preiskusni pilot za najhitrejšo "jet" aeropalen pri "Avro" tvrtki v Kanadi. Noč smo prebili v prijazni hiši g. Zurakowskega, da leč od prometa, v tišini kanadskih gozdov, Izza hriba in jezera je vstajalo sonce, ko smo se naslednje jutro poslovili od lju-

Zapustili smo otoke in se podali v bližnji Brockville. Pri ve-

su. Pridružil se je domačin (Ted Kramolec v Torontu-Kanada) ter znanci "od Sosedovih" (France Gorše-starosta slovenskih umetnikov izven domovine in prijatelja Jože Vodlan ter Miro Zupančič, katerim se je pridružil še Hugo Velker ter arhitekt Simon Kregar — vsi iz New-Yorka).

Na obisku pri stavcu v Kingstonu . . .

MODERNA SLOVENSKA UMETNOST V SVETU

Slovenski umetniki na platnu, v trdi materiji in arhitekturnih ustvarjanjih so se nam predstavili v prvi večji in samostojni razstavi v prostorih na 1557. Eglinton W. v Torontu. Pripeljali ali poslali so svoja dela iz Evrope (Marjanca Savinšek in Aleksa Ivanc ustvarjata v Parizu-Francija in Maroku-sev. Afrika.), Južne Amerike (Bara Remec in Ivan Bukovec uporabljata v polni meri dar božji v Buenos Aire-

su. Pridružil se je domačin (Ted Kramolec v Torontu-Kanada) ter znanci "od Sosedovih" (France Gorše-starosta slovenskih umetnikov izven domovine in prijatelja Jože Vodlan ter Miro Zupančič, katerim se je pridružil še Hugo Velker ter arhitekt Simon Kregar — vsi iz New-Yorka).

Razstava nam prikazuje tri različne generacije. Prvo predstavljajo kipar Franc Gorše, Bara Remec in arhitekt Kregar, ki so dosegli dokajšnje uspehe že v domovini. Drugo generacijo predstavljajo Aleksa Ivanc, Marjanca

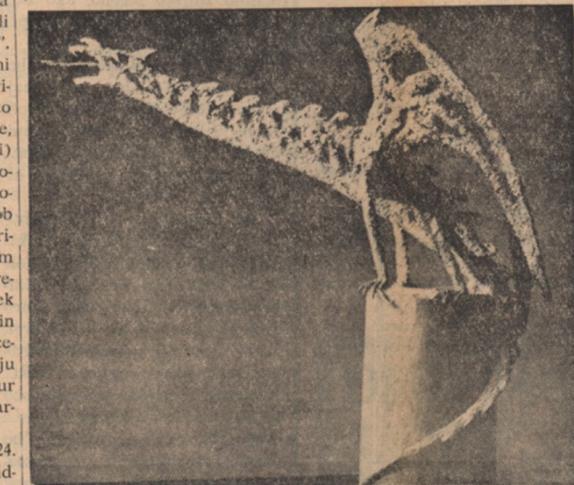
Zastopnik našega lista g. Peter Čekuta govori na banketu v "Niagara Falls".

čerji nas je pozdravil župan g. George E. Smith. Po končani napitnicah smo se razšli po sobah hotela Skyline. Po zajtrku, naslednjega dne, nas je sprejela v svoje varstvo, za nekaj ur, "Upper Canada Village". To je naselje kanadčanov iz prvih let 19. stoletja. Postavljenih je okrog 40 stavb: stanovanjske hiše, cerkev, kmetije, trgovine, itd. Ohranili so jih in združujejo jih kot zgodovinsko zanimivost. V tem naselju smo imeli kosilo. Na mizo so prinašala jedila dekleta oblečena v noše prejšnjega stoletja. Reči moram, da smo se za nekaj ur tudi mi v duhu "pomladili" v tisto stoletje.

beznivega gospoda ter krenili na pot. Po cesti št. 60 smo dospeli do vhoda v "Algonquin Park". Ta park je največji provincialni park v Ontariju, saj meri približno 2700 kvadratnih milj, to je malodane pol Slovenije. Srne, medvedje in celo losi (moosi) se mirno sprehajajo ob avtomobilih in čakajo na darežljive roke obiskovalcev. V dolinici ob jezeru obdano s hribom pokritim s smrekami, bori in drugim zelenjem, v lepem Portage restavrantu smo se za trenutek odpočili, nato zapustili park in si ogledali Huntsville, Bracebridge in Gravenhurst v osrčju Mooskoke. Prenočili smo v Four Seasons hotelu pri Victoria Harbour v Georgian Bay-u.

Casovna razpredelnica potovanja je narekovala naprej. Autobus nas je potegnil v Cornwall kjer je največji in obenem tudi najdaljši jez obeh držav na sve-

Naslednje jutro v nedeljo 24. maja smo zgodaj pohiteli v Midland v cerkev Kanadskih mučen-

France Gorše: Zmaj, (walnastic)-1964

Ontario je velika kanadska počitniška zemlja

Veliki Ontario je VASA zemlja, ki vam nudi najzivahnije počitnice vašega življenja.

Ontario predstavlja zemlja, ki pokriva 415.000 kvadratnih milj, s četrtilijona jezeri. Nekatera so smajna in plitva, odlična za vožnjo s čolnom in za plavanje. Druga so polna skal in globoka, polne rib.

Postavite si šotor v encim izmed 85 pokrajinskih parkov, spite na prostem, na zraku, ki je svež in čist. Če pa si želite biti postreženi, Ontario poseduje okrog 8.000 prenočišč in hotelov, ki vas bodo postregli tako, da si boste želeli ostati za vedno.

Ontario je zelen in krasen v prosti naravi. Ontario je pa tudi še kaj več. Ontario je sila Niagarskih slapov, umetniških galerij in starokrajških gradov, škrlatno običenih "Mountiev", močnih topov in straž v polni bojni opremi preteklosti.

Vaš Ontario je velik in poln življenja. Letošnje poletje raziskujte Ontario.

Za več informacij pišite na: Ontario Department of Travel, Room 271, Parliament Bldgs., Toronto, Ontario.

Tiskanice na razpolago v angleščini.

Honourable JAMES AULD, Minister

kalo, ko smo pozno v noč odhajali vsak po svoji poti v spalnice hotela.

Naslednji dan smo pohiteli v Stratford, središče kulturnih prireditev in vsakoletnih Shakespearovih festivalov v Kanadi. Stratford je "angleški" kot je Shakespeare sam, pravijo. Od let 1953 naprej se vrstijo v njem, od srede junija do srede septembra, drame in koncerti in tako vsako leto privabijo na stotisoče gledavcev. Z zanimanjem smo sledili ko sta nas vodila po auditoriju, za odrom, po garderobah ter delavcih, ravnatelj festivala g. Victor Polley in propagadni šef g. Jack Karr. Povsod so imeli polne roke dela za letošnje predstave Richard II. Kralja Learja in druge. Po kosilu s predstavniški mesta: (g. Dave Rae predsednik "Stratford Chamber of Commerce", Alderman W.R. Shruballs in g. F. Edwards MPP.), nas je zadnja pot pripeljala v Kitchener. (Bogato, lepo urejeno mestece je znano tudi po Shneiderjevih klobasah.) Kitchener je eno prvih mest v katerem so se naselili emigranti. Imenovali so ga Berlin. Med vojno so ime spremenili. V Walper Hotelu smo imeli v družbi g. župana Keith Hymmena, zastopnikov "Chamber of Commerce"

ter časopisa Kitchener-Waterloo Record—poslovilno večerjo.

Teden dni izleta "Ethnic Press Assoc" je hitro minil. Polno bogatih vtisov o novih ljudeh, ki smo jih srečali in lepotah Ontarija, smo prinesli s seboj domov v Torontu . . .

Nanizal sem vam na kratko, kaj smo doživeli, občutili in videli, v premedlih barvah, ker pač prostor ne dopušča. Svetujem pa vsem, da si vsaj zdaj v počitnicah ogledate zgodovinske in prijetne kraje Ontarija tudi Vi.

Kogar koli doseže ta sestavek ter je po svoje sodeloval, se mu ponovno zahvaljujem za prijetno družbo na poti po južnem in vzhodnem Ontariju. "Ontario vas vabi . . ."

Peter Čekuta.

KNJIGE IN REVIEJE

SLOVENIA'S ROLE IN YUGOSLAV ECONOMY, Toussaint HOCEVAR, založba: Slovenian Research Center, Columbus, 16 Ohio, P.O. Box 842, IX + 62 strani, cena \$1.50, tiskala Tiskarna Mohorjeve družbe v Celovcu.

Uvod v to novo delo o Sloveniji v angleščini je napisal profesor sociologije univerze Maryland dr. Edi Gobec. Poleg kratke omembe, da je bilo doslej slovensko gospodarstvo deležno premalo zamiranja, nakazuje razliko med knjigo Franca Jeze (Nova tlaka slovenskega naroda: študija o gospodarskem položaju izkoreninjena iz domačih tal že dolgo dobo let, ne samo da obstoja tudi naprej, ampak tudi raste in se razvija, oplemenitena z zapadno kulturo, obogatena z novimi izkustvi ter ponosna, da je del SVOBODNEGA SVETA.

Slovencev v Jugoslaviji), ki uporablja gospodarska dejstva za formulacijo narodno-političnih ciljev, in med razpravo dr. Toussainta Hočevarja, predstojnika oddelka za gospodarstvo na Keuka Collegeu (Keuka Park, N.Y.), ki se omejuje zgolj na znanstveni prikaz vloge Slovenije kot posebne enice v celotnem gospodarstvu Jugoslavije.

Dr. Kočevar obravnava snov v naslednjih poglavjih: Prebivalstvo, Narodno bogastvo, Narodni dohodek, Promet, Električna sila, Rudarstvo, Predelovalna industrija, Produktivnost v industriji in rudarstvu, Poljedelstvo ter Gozdarstvo.

Ker je knjiga dospela tik pred zaključkom lista, navajamo tokrat samo še zaključke dr. Kočevarja, kakor jih podaja na koncu razprave:

Slovenija se razlikuje od ostalih republik po naslednjih značilnostih:

- 1) delavstvo je pretežno industrijsko in ne poljedelsko;
- 2) relativno visok kapital in narodni dohodek na osebo;
- 3) razvit promet;
- 4) relativno razvita in decentralizirana industrija za dobrih proizvodnje in potrošnje;
- 5) relativno visoka produktivnost tako v industriji kot rudarstvu.

Za bodoči razvoj Slovenije, ki bo posredno koristil tudi gospodarski rasti celotne Jugoslavije bolj kot sedanjí prenos dohodka v gospodarsko manj razvite predele, priporoča dr. Kočevar razširitev v industrijskih panogah, ki uporabljajo naravne zaklade ter zahtevajo tehnično izučeno delovno silo.

dreš

Hugo Velker: Požar (olje) • 1964.

Vplivom, ki so se poznali v naši umetnosti iz Zapadne Evrope, iz Monakova in Dunaja ter Pariza in Prage so se po drugi svetovni vojni približali še vplivi iz Južne in Severne Amerike in od drugod.

Pričujoča razstava, ki smo si jo ogledali z ljubeznijo in spoštovanjem do slovenskega kulturnega ustvarjanja, predstavlja delo zadnjih let, ter poizkuša pokazati—in to prvič v zgodovini—da slovenska umetnost, čeprav